

Kuryer Poznański
wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni powiatowych.
Redakcja:
przy ulicy św. Marcina nr. 16.
Administracja i Ekspedycja:
przy ulicy św. Marcina nr. 16 w Drukarni Kuryera Poznańskiego.

NUMER 33.

Sobota 9 lutego 1889.

AJENCYJE KURYERA POZNAŃSKIEGO:

B. Johmann i F. Endler, w Warszawie ulica Senatorska 22. — R. Mosse w Berlinie, Francforte n. M., Hamburgu, Lipsku, Monachium, Norymburgu, Frankfurcie, Stuttgarcie, Wiedniu, Wrocławiu, Karynie. — H. Assenstaedt i Vogler: w Bazylei, Dreźnie, Gdańsku, Halle n. S., Hanowerze, Genewie, Kamenicy (Chemnitz), Kolonii, Lubusku, Norymburgu. — H. T. Lauffe i Comp. w Paryżu, place de la Bourse 8.

Poznań, 8 lutego.

Z położenia we Włoszech.

Energiczne objawy opozycji, która ostatnimi czasami coraz to więcej budzi się poczyniła we Włoszech przeciw kierunkowi obecnym rządów, także i w sferach parlamentarnych nierazdo się już ukazała. Nowa sesja, rozpoczyna przed tygodniem blisko, grozi niezgodami i zamieszaniem dla gabinetu p. Crispiego; zażelwono zebrał się członkowie Izby — a już nie brak symptomatów niezadowolenia i wrogiego dla rządu usposobienia.

Chodziło nasampród o wybór kilku nowych członków budżetowej komisji; z ósmiu nowo obranych meżów aż sześciu należy do opozycji — a między nimi znajdują się właśnie ci deputowani, którzy w czasie poprzedzającej sesji najzacieśniej występowali przeciw politycznemu kierunkowi ministerstwa — wymienili tu tylko nazwisko nieubieganego przeciwnika dążeń p. Crispiego, deputowanego d'Arco.

Na dniu 4 b. m. komisja budżetowa mianowała swego przewodniczącym — a przeciw wszelkim obłożeniom kandydat ministerjalny poniósł tu porażkę. Znowy członkiem opozycji, p. Duzatti, przeszedł znaczną większość głosów.

Fakta tego rodzaju wymownie dowodzą, że dawna rządowa większość poczyniła tracić na liczbie, sile i spójni — a za to przeciwnie wyraża się zwolna opozycja jednolita a liczebnie coraz to powiększająca.

Niezadowolone z politycznego kierunku p. Crispiego wzmogło się jeszcze od chwili, kiedy nowy minister finansów, p. Perazzi, wystąpił z niezwykle szczerem swm expose finansowem. Sprawozdanie to nie wdaje się w sztuczki, do jakich uciekał się niedgry p. Magliani, aby tylko zrzeczenie zamaskować zastraszające deficyty. P. Perazzi miał przyznać odważnie odwołanie smutnego stanu finansów włoskich w całej prawidłowości oplakanej, negabj prawdzie. Obyś deficyt rzeczywisty, zabrany końcem budżetowego roku 1888—89 wyniósł więcej, niż 400 milionów! Gdzież więc owe 198 milionów deficytu, do których się raczył przyznać poprzednik włoskiego ministra finansów!.

Zresztą nie różni się program finansowy p. Ferrazego tak dalece od programu p. Maglianego. Dla wywołania deficytów, proponuje on również znaczne powiększenia cel i podatków: cel o soli, podatek dochodowy, i t. d. Wrażenie, jakie sprawił program ten w Izbie i kraju było tak fatalne, że zatwierdzenie nowych podatków należało do kwestyj jak najwzajemniejszych.

Włochy znajdują się obecnie w chwili jakby krytycznej pod względem ekonomicznym. Pod tym względem nowoty nadchodzące z prowincji niewiele są fatalne, jak doniesienia ze stolicy. W Rzymie mnożą się w niebyswały sposób zdanie przeciw życiu osób mających i własności — a zbrodnie to są jedynie wpływem coraz to większej nędzy w szerokiej masach ludu. A nędza ta wzmogła się jeszcze, jeżeli (jak zapowiedział pan Perazzi) rząd zawiesi na czas dłuższy wykonanie przyszłego następcy tron. Podnoszą one miejsce, w którym mowa o zachowaniu istniejącego kierunku i o zadowoleniu Niemiec, że cesarz w pośród tak ciężkiego smutku tak wielką klęskę wagę na zatrzymaniu dotychczasowej przyjaźni. Pisma spodziewają się, iż mowa ta sprawi wielkie wrażenie i zadowolenie u całej Europy.

Telegramy.

Wiedeń, 7 lutego. Pisma tutejsze rozpisyją się bardzo pochlebnie o manifestie cesarza do ludów monarchii, mianowicie o programie, który ma być zarządzeniem programem przyszłego następcy tron. Podnoszą one miejsce, w którym mowa o zachowaniu istniejącego kierunku i o zadowoleniu Niemiec, że cesarz w pośród tak ciężkiego smutku tak wielką klęskę wagę na zatrzymaniu dotychczasowej przyjaźni. Pisma spodziewają się, iż mowa ta sprawi wielkie wrażenie i zadowolenie u całej Europy.

szukającym jakiegos związku między śmiercią cesarzewicza Rudolfa a osobistościami należącymi do najwyższych sfer arystokracji austriackiej.

Wiedeń, 7 lutego. — Belgijka para królewska dziś po południu o godz. 4 1/2 wjechała do Brukseli, pożegnawszy się z córką i rodziną cesarską na zamku, a nie pozwalając nikomu z rodziny cesarskiej towarzyszyć sobie na dworcu. Tylko księżka Filip i księżna Ludwika kurobska, jako i poseł belgijski wraz z małżonką zegnali parę królewską na peronie dworca.

Wiedeń, 6 lutego. — Para cesarska wraz z księżną Gizelą i arcyksiężną Waleryą odbyła dziś wycieczkę do Schoenbrunn. — Funkcjonariusz rosyjski Roznow złożył na trumnie cesarzewicza koronę przesłaną od pulku jwerskiego.

Paryż, 7 lutego. — Radykalny deputowany Salis interpelował dziś rząd o wkładkę zaszła w procesie jego przeciw p. Numa Gillo. Minister sprawiedliwości przyrzekł, że nie dozwoli na bezkarne pominięcie prawami i kres połyto tego rodzaju wyrokom. Wskutek tego cofnął p. Salis swą interpelację.

Paryż, 7 lutego. — Na wczorajszym walnem zgromadzeniu bulanzystów, zapowiedział p. Vergoin, że Boulanger żądaż nowo wrócić rozwiązania Izby. Postawiono następnie żądać od wszystkich deputowanych parlamentu z departamentu Sekwany, aby na walnem zgromadzeniu złożyli sprawę z wykonania mandatów poselskich.

Paryż, 7 stycznia. Według depeszy nadeszłej z Hanou do ministerstwa marynarki, generał Derbordes na dniu 2 b. m. zaczęli miejscowości Dinbenting i Chochu. Powstanie uciekli z wszystkich wysp stanowią — raniono podczas walki lekko 3 europejskich żołnierzy. Kampania uważaż została za ukończoną.

Brakela 7 stycznia. W Izbie oświadczył minister spraw wewnętrznych, że w Quesnart robotnicy pierwsi zaczęli żądać darmów. Sledztwo wykazeż zresztą autorów katastrofy.

Londyn, 7 stycznia. „Times“ odebrał z Waszyngtonu depeszę, według której p. Bayard doniósł posłowi niemieckiemu, że rząd Stanów zgadza się na ukończenie konferencji waszyngtońskiej z 1887 r. w Berlinie.

Matryz 6 stycznia. Senat 66 głosami przyjął 63 oddali głosów podwyższenia cel wozowozich od zboża i bydła.

Wazington 7 stycznia. Papier i członkowie ciała dyplomatycznego uczestniczyli dziś w nabożeństwie żałobnym za Plusa IX w kaplicy sykstyńskiej.

Waszyngton 8 stycznia. P. Bayard wezwał konsula amerykańskiego, p. Sewella do wzięcia dymisji — za zaprzatynianiem jego niezgodne ze zaprzatynianiem rządu Stanów.

Wiedeń 8 lutego. Cesarz przyjmował w południe członków prezydentury obu Izb. Smolka na wieczornem posiedzeniu parlamentu opisywał adyudencję te, która miała głęboko przejmujący charakter. Cesarz krąjąc powiedział, — że współczucie, miłość i patriotyzm okazane przez wszystkich narody Austro-Węgier, a mianowicie zaś przyrodzenie ich dla samej dymisji, największą dla niego były pociechą w strapieniu. Cesarz i nadal sumiennie spełni obowiązki monarchy. Nie ma on słów na opisanie tego, ile poparcia i pociechy doznał w nieszczęściu ze strony ukończonych swęj małżonki; dziękuję Bogu za to, że tu nie ma tak nader towarzyszek. Niechaj członkowie prezydentury ogłoszą to wszystkim — a cesarz wdzięczny im będzie tem więcej, im więcej rozszerzy się wódo w wysokiach cnotach i bohaterstwie zachowaniem się cesarzewiczy.

Następnie przyjmował cesarz burmistrza miasta Wiednia wraz z deputatami reprezentantów i rzekł do nich wśród t. — że syn jego był dobrym Wiedeńczykiem, a Wiedeńczycy są też niejako ludem, rodziną.

O 1 1/2 po południu miał u cesarza audyencję p. Tisza, który następnie był na obiedzie u hr. Kalnokego.

Z komisji Izby Panów.

Komisja Izby panów, wybrana do obrad nad projektem do prawa o ogólnej administracji krajowej i kompetencji władz administracyjnych i administracyjno-sądowych w W. Ks. Poznańskim wydała drukiem sprawozdanie, zredagowane przez prezidenta miasta Poznania,

Millera. Sprawozdanie to brzmi w głównych zarysach, jak następuje:

Projekt zamierza w W. Ks. Poznańskim ustawa o ogólnej administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 i ustawą o kompetencji władz administracyjnych i administracyjno-sądowych z dnia 1 sierpnia 1883 zaprowadzić z kilku zmianami, których wymagają odrobna stósłn politycy, istniejące narodowe różnice i ta okoliczność, że dotychczasowa stanowa odrębność związku prowincjonalnego i powiatów ma na razie jeszcze pozostać niezmienną. Organizacja władz administracyjnych i sądów administracyjnych i kompetencja tychże będzie według projektu w W. Ks. Poznańskim taką samą, jaką jest w reszcie prowincji monarchii. Zrównanie to jest już pod względem formalnym koniecznym ze względu na ciągłość administracji i prawodawstwa, które podobnie się niedługo środków palatywnych wydawania przy wszystkich nowych ustawach administracyjnych i przepisach wykonawczych dla W. Ks. Poznańskiego odrębnych przepisów. Zrównanie to leży także w interesie mieszkańców W. Ks. Poznańskiego i wszystkich zamieszkojących, którzy w sprawach administracyjnych tej prowincji są czynni. Ustanie wyjątkowego stanowiska tej prowincji na polu ogólnej administracji krajowej jest postępowe, które wywarze pomyślny wpływ na życie publiczne i ekonomiczne W. Ks. Poznańskiego. Materiał tręś ustawa, jakie W. Ks. Poznańskie a otrzymać, wdągnie prowincja te w sferę ogólnej reformy administracyjnej a zarazem da jej prawo, jakie wyrażają słowa: kontrola prawnej administracji publicznej, decentralizacja i wywołanie żywiołu obywatelskiego.

W dalszym ciągu powiada sprawozdawca, że w sprawach takich, jak odnoszenie się do sądów administracyjnych, do wyższych instancji, nie będzie pomiędzy W. Ks. Poznańskim a innemi prowincjami żadnej różnicy. Państwowa władza wykonawcza podlega dośnacznym ograniczeniom, które w danych rasach mogłyby przeszkadzać inicjatywnej władze. Rząd przedkładaż nowo ustawę, ma zaufanie do prowincji, która powinna ma być za to wdzięczna.

Decentralizacja, skrócenie drugi instancji, przebrzenie punktu ciężkości administracji do instancji powiatowej — należy także uważać jako wielką łaskę. Współdziałanie żywiołu obywatelskiego w państwowych sprawach administracyjnych, będzie także w W. Ks. Poznańskim — chociaż na razie nie będzie zaprowadzona nowa odrębność powiatowa i prowincjonalna, a jedynie pozostaną komunalna podstawa. I stanowa sekcja powiatowa, oraz stanowa reprezentacja prowincjonalna zaufania godnemi organami komunalnego samorządu.

Kwestya, czy istniejące w prowincji narodowe różnice wymagają przy wyborach członków ze sfer obywatelskich pewnych klauzul, nie straszczyła w wartości nawet przyznanież zasady stanowej i zaprowadzenie nowej odrębności w administracji krajowej. Rząd widzi rzadko — zdaniem referenta bardzo słusznie — w utworzeniu sejmików powiatowych i sejmów prowincjonalnych według systemu nowej odrębności powiatowej i prowincjonalnej mniejszą korzyścią hamującą współdziałanie obywateli narodowych, aniżeli w obecnym ich składzie. Liczba klauzul musiałaby być w owym wypadku spotęgowana. Z drugiej strony należy zauważyć, że wielką część powiatów, które dla członków administracji komunalnej zostały wolne od rządowej interwencji, nie mogłyby być, nie może być w żaden sposób miarodawczym przy składaniu organów, przeznaczonych do współdziałania w sprawach ogólnej administracji krajowej. Właśnie ta okoliczność, że przyszłe wydziały powiatowe przez ustawę te otrzymują nawet takie prawa, które przysługują wyłącznie państwu, powinna spowodować sejm, aby się zgodził na wymagane przez rząd klauzule.

Ze względu na to, że w W. Ks. Poznańskim zastanowić się należy, czy wybory w korporacjach, których zadanie polega na sprawdziwieniu i objektivamem załatwianiu spraw, pozostawić należy bez ograniczeń każdorazowym większości, że przeciwnie wyrażająca i łagodząca ingerencya państwowej instancji leży w ogólnym interesie, to nawet przy bezstronnem ocenieniu stósunków w samem Księstwie uznają. Niedzwyczajnym dowodem tego jest materialny wypracowany przez wybitniejszych członków sejmów prowincjonalnych obywateli narodowych do przedłożenia dnia 11 listopada 1882 na sejmie prowincjonalnym wniosku z prośbą o sankcyę nowej regulatywy organizacji administracji prowincjonalno-stanowej usjątku.

Wedle tego memoriału ma być nominacya członków wydziału oddana kłauzule a sejmowi prowincjonalnemu ma pozostać jedynie prawo propozycji. To, czego się domagał ów memoriał dla organu czysto komunalnego, nie będzie co najmniej niebezpiecznym dla cywilnych doliżec w ogólnej administracji krajowej. Państwowe prawo zatwierdzenia i nominowania ma być obroną mniejszości i przyniesie Polakom większe (?) korzyści, aniżeli Niemcom. Postanowienie to, aby zaprowadzić nową odrębność powiatową i prowincjonalną od późniejszego czasu, jest w obec dzisiejszych stósunków usprawiedliwione. Pomijając wyłączenie w mitywach względy narodowo-polityczne należy mianowicie uznać, że znaczne pomnożenie reprezentantów własności chłopiejskiej, wynikające z systemu wyborczego nowej odrębności powiatowej, zmniejszyłoby tylko udzielenie i skłonność sejmików powiatowych do zajmowania się ogólnymi celami i do wykonywania obowiązków publicznych. Dalej zważać należy, że dotychczasowa konstytucyjna stanowa powiatów i prowincji okazała się dobrą i że ludność w ogólniejszym zadowoleniu jest z administracji komunalnej, wykonywanej przez te stanowe reprezentacje. W tych reprezentacjach stanowych wyróżniają się w sposób pociągający narodowe przeciwnictwa.

W Księstwie przypisywano chwilowo ten pomysłny stósunek w znacznej części okoliczności. Ze wlecy właściciele zasiadają w sejmikach powiatowych swoę swę prawa głosu wierzynego jako też temu, że obrady na sejmikach powiatowych i sejmach prowincjonalnych odbywają się z wyłączeniem publiczności, przez co nie są narazem na wpływy politycznej partji i agityacji. Przy parlamentarnych obradach nad dawniejszymi projektami nowej odrębności powiatowej oświadcza się właśnie ze strony polskiej za zatrzatynianiem i objawieniem powiatowej. To samo stanowisko zajmują rząd państwowy w obecnym wyroku projektu. Prawda jest, że średnia masa, która na sejmikach miała tylko po jednemu głosie, chociaż ponoszą znaczną ciężar powiatowych, skrzyżły się nie bez szkodliwosci na taki niesprawiedliwy stósunek. Atoli za wielkim obciążeniem miast zapobiegają dotąd prawa państwowe nadzoru, a w każdym razie wspomniane niedogodności nie mają tej doniosłości, by należało koniecznie istniejącą odrębność powiatową zastąpić nową, której następstwa dla całej dzielnicy co najmniej są wątpliwe. Za zupełnie chybionym należałby uważać pomysł, wedle którego nowa odrębność powiatową należałoby zaprowadzić w poszczególne części dzielnicy, n. p. w powiatkach z przeważającą ludnością niemiecką.

Jednolitość prowincji niecierpiała na tem mocno. Zamiarowi rządu, aby najprzód tylko ustawa o administracji i kompetencji zaprowadzić w Księstwie nie można nawet i tego zarzutu robić, że to zaprowadzenie bez różnicowej zmiany odrębności powiatowej i prowincjonalnej nie zgadza się z główną myślą reformy administracyjnej. Paragraf 155 ustawy z dnia 30 czerwca 1883, który temu zarzutowi zdaje się nadawać formalne usprawiedliwienie, jest wyjęty z § 89 ustawy o organizacji z dnia 26 lipca 1880 r. Projekt reformy do ustawy o organizacji z r. 1880 zaprowolował swęję przejętą, jednakże, który całkiem pomijały żywioły cywilny władz administracyjnych. W Izbie sejmowej wniesiono § 89 do ustawy o organizacji jedynie dla tego, ponieważ uważano te przejściowe uchwały za niemożliwe, a oprócz tego nie dotrąpano się przyczyn nakazujących powstrzymanie odrębności powiatowej w prowincjach zachodnich.

W obydwoh kierunkach należy projekt dla Księstwa inaczej ocenić, jeżeli się z jednolitością prawa zaprowadzenia tej samej współdziałania żywiołu cywilnego w powiatkach instancjach za odpowiednia, a z drugiej na mocy wyjątkowych stósunków prowincji zgodnie z rządem dojdzie do przekonania, że ta należy odstąpić od radykalnej zmiany odrębności powiatowej i prowincjonalnej. Dwóch członków komisji oświadczyło się przeciwko ustawie; jeden z mówców nazwał projekt ustawą wyjątkową przeciwko polskiej Izbie. Mianowanie naczelnego prezydenta tak samo tego zdania — jak wybór przez prowincjonalno-stanową komisya administracyjną, również mało daje gwarancji odpowiedniego dorobku odrębnych organów.

Z łona komisji odpowiedziano, iż wywoły przeciwników o istniejącą a częściowo nieuprawnioną agityację wśród ludności polskiej i o donuchę jej łączności z bracią z innych zaborów usprawiedliwiają ostróżną formę projektu rządowego. Dalej jest nieuczciwym, gdyby oparli się przeciwko widocznemu dobrodziałaniu ustawy na przedłożeniu jej w Izbie i o kompetencji dla tego, iż uważają przez siebie za dobrą i wypróbowaną odrębność powiatową i prowincjonalną i nadal zachowac jeszcze milie. Przeciwi mianowicie polscy właściciele ziemscy powinni wdzięczny być za zachowanie własnych swych praw. Inny członek komisji oświadczył, iż wobec dzisiejszych stósunków uznaje tymczasowe zachowanie stanowej odrębności powiatowej i

Freedpata kwartalna
wynosi w Poznaniu marek 4, na wszystkich postach cesarstwa niemieckiego i w Austrii marek 6 (tob. Zeitungs Preis 1889 30 Schilling). W krajach niemieckich krajach: cena przekształca dołączeniem przesyłki.
Cena ogłoszeń
wynosi 16 fenigów od drugiego siedmiolitegowego wiersza. — Reklamy po 30 fen. od wiersza. — Przekład na język polski bezpłatnie.

provincjonalnej za konieczne. Zresztą byłoby wiecej spełnienie projektu w niektórych punktach postępowania, mianowicie utworzenie jednolitego organu dla administracji prowincjonalno-komunalnej oraz prawne uregulowanie urzędów wójtów dominiowych.

Minister spraw wewnętrznych zaprotestował stanowczo przeciwko twierdzeniu, że projektowana ustawa nosiła na sobie piętno ustawy wyjątkowej, albo ustawy obciążonej na zwaleniach ludności polskiej i zaznaczył, iż ustawa ta jest przewidziana, jakoby wyraża, dla czego rząd działaj już z dalszemi projektami reformy nie występuje. Równocześnie zaprowadzenie nowej odrębności powiatowej i prowincjonalnej zniwalałoby zarazem do ustanowienia pewnych modyfikacji i klauzul, któreby ograniczya budowę ustawy nadwzrosty i wytworzył, prawdopodobnie i pewnie niedogodności. Lepiej więc będzie, jeżeli odstąpi się do dalszego dla ukończenia reformy narodowo-politycznych stósunków prowincji, jakiego niebawem spodziewać się można, i jeżeli wówczas dopiero zaprowadzić się odrębność powiatową i prowincjonalną we formie ostatecznej i dogodnej tak dla rządu, jako też i dla ludności. To jest właśnie głównym przystoiem projektu, iż ograniczy się jedynie na takie instancje, które obowiązują w innych prowincjach, bez zmiany i w prowincji polskiej, jakoby nie było wadzone. Projekt przedłożony jest więc jedynie pierwszym etapem, pierwszym krokiem do zupełnego przeprowadzenia reformy administracyjnej, po którym nastąpią dalsze kroki w ustępowach czasu uznanych przez rząd za stósowne. Przez współdziałanie obywatela w sprawach ogólnej administracji krajowej oraz w jurysdykcji, i przez odpowiedzialniejsze regulowanie stósunków kompetencyj władze zostanie asymilacya prowincji bezstrasnie uławną a zupełne ukończenie reformy przypuszczem. Ostrożnie się więc przed zamiarami zapokoszenia rozszerzających rany prawa żyćem, on odmienniej organizacji powiatowej i prowincjonalnej administracji, albo uregulowania instytucji wójtów dominiowych, ponieważ zyczenia takie całą ustawę mogłyby zakwestyonować.

Następnie rozpoczęto poszczególne dyskusje. Przy artykule 1 zatwowano, że paragraf 155 ustawy o administracji krajowej nie ma być przez siebie obecnie. Zresztą bez debaty zatwierdzono artykuł pierwszy. — Do artykułu 2 postanowiono następujący wniosek:
„Po pierwszym ustępie artykułu tego wadzić trzeba, co następuje: Liczba członków prowincjonalnej komisji administracyjnej, wybieranych przez sejm prowincjonalny, z czterech wójtów do siedmiu. Komisya administracyjna przez dotychczasowych swych funkcji sprawować będzie także interesy w powiatach dominiowych, jakżeż jego instancji o i ich nie sprężają już poszczególne władze lub urzędnicy mianowani przez prawo, rozporządzenie najwyższe lub sejm prowincjonalny. Komisya będzie wiecej przygotowywać i wykonywać uchwały sejm prowincjonalny.“

Przez tego stawiono tu następujący wniosek warunkowy: „Mieży pierwszym a drugim ustępem artykułu 2 wadzić trzeba co następuje. Uprawnionym do uczestniczenia w posiedzeniach sejm prowincjonalny i jego komisji są: a) w powiatach królewskich jak i przydatni ma państwowych wójtów i w powiatach prowincjonalnych zastępowane słowami: syndyk komisji administracyjnej lub radca budowniczy. Wymienionych tych uczestników sejm na żądanie ich przypuszczalnie trzeba do głos.“

Inny jeszcze postanowiono tu wniosek: „Paragraf 98 ustawy prowincjonalnej z dnia 29 czerwca 1875 zycza i dla prowincji poznańskiej moc prawa, z tem jednakże nadmienieniem, że w miejsce dyrektora krajowego wstąpi dyrektor komisji administracyjnej — a w miejsce dyrektora prowincjonalnej zycza 5 słowa: i przydatni ma państwowych wójtów i w powiatach prowincjonalnych zastępowane słowami: syndyk komisji administracyjnej lub radca budowniczy.“

Dalej stawiono jeszcze następujący wniosek zasadniczy: „Komisya zechce zamianować podkomisję w celu przeprowadzenia uchwał, które trzeba by umieścić w projekcie ustawy na przypadek zamianowania komisji prowincjonalnej dla

szędnego śledczego w Kłukowie zostały zupełnie dokładnie dokonane. — Odnowił także trybunał wniosków o wydanie księdn Teobaldowi jego efektów.

Następnie odczytano kilka zeznań świadków słuchanych odnośnie do sprawy Gnot i Tomzka — poczem przewodniczący odczytuje relację szędnego śledczego p. Kooswigo, czy począwszy od 21 lipca 1886 roku nie był w jakiejś z łowiskich instytucji finansowych lombardowana papieru, będąc właścicielem ks. Teobaldowi. Sędzia w przybraniu protokoła i rzeczoznawcy dr. Lewakowski, udali się do filii zakładu kredytowo-handlowego i tu zbadali, że prócz lombardowania dwóch akcyj kolejowych na sumę 900 zł. w dniu 30 października 1886 p. Strzelecki złożył interesów z tymże bankiem nie miał. W banku krajowym, hipotecznym, gólc. kredytowym, w Kasie oszczędności, w banku austro-węgierskim, a Skłaka i Liliana, Schellenberg itd. niczego się nie dowiedzieli w kierunku lombardowania papierów przez p. Strzeleckich. Wszędzie zaznaczono, że dokładne zbadanie, jakie papiery w instytucjach są lombardowane, jest wprost niemożliwe.

Przy odczytaniu oświadczeń następnie, 12 otrzymał telegraficznie odwołanie z ministerstwa sprawiedliwości, zawiadania, że redaktor Majewski, redaktor *Aeronyty*, który mimo kilkakrotnie zgłaszał się, nie został w sprawie Strzeleckich przesłuchany, udal się z zeznaniem aż do ministerstwa. Odczytanie tego zawiadomienia wywołało w sali powszechną wesołość, bo widocznie pochodzące od jaśniejszego półgłówka. Odczytano dalej akta sprawy po p. Janie Strzeleckim (ojcu A. Strzeleckiego); zeznanie lechnerów z tych reszta racy, gdzie Aleksander był; reszta racy, gdzie Teichmanna, który czwał nad Władysławem i Aleksandrem Strzeleckimi we Lwowie w pierwszych dniach sierpnia; świadectwa Starostwa bardzo korzystne dla oskarżonych, doniesienie zandarym; listy rodzinne, bardzo pociesznie pisane i t. d. Po przemyśle zabral głos prokurator: Postępowanie dowodowe zdaje się ku końcowi. — Akta oskarżenia podniosł przed p. Aleksandrem Strzeleckim oskarżenie, że usiłowanie mordowania na osobie X. Teobaldowi i u korzystanie ze zrabowanych przez tę osobę pieniędzy. Wobec wyników dotychczasowej rozprawy, odstępuje od oskarżenia o do usiłowania mordowania, a utrzymuje w całej mocy oskarżenie o do korzystania ze zrabowanych księdn pieniędzy. Proszę oskarżonego odstąpić przed p. Janem Strzeleckim w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. Co do p. Strzeleckiego utrzymuje oskarżenie w całej pełni. Ze względu na stylizację akta oskarżenia, pragnąc usunąć wszelką wątpliwość trybunał i p. przysięgłych, jakobym w akcie tym nie podniósł oskarżenia o do kradzieży pieniędzy, ponawiam obecnie oskarżenie przed p. Marysi Strzeleckiej w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. — Prokurator oświadczył, że na to się zgadza. — Zasadę Postępowanie dowodowe zbliża się do końca. — Pragnę odczytać do tego momentu zeznania z całą świadomością, że w interesie oskarżonych i wymiaru sprawiedliwości proszę więc o wyrażenie kilku sprzeczeń, jakie w zeznaniach p. Strzeleckiego znalazłem. Są bowiem niektóre ciemne szczegóły dotyczących, niewyjaśnione należycie. (Zwracając się do p. Strzeleckiego): Jak mam tedy tłómaczyć sprzeczenia w zeznaniach pani, dotyczących sprawy z kluczem? — Oskarżona podniosła, że tak ona, jak i księża Teobaldowi powzięli, ażeby klucza kluczy na stole trybunału był tym samym, który oskarżona księża Królówemu oddała. Oskarżona przypuszcza, że ażeby spęt mógł posłużyć się innym kluczem, celem otwarcia szafy. Odpowiedź ta wywołała powszechną sensację, a prokurator żądał nawet ponownego przesłuchania świadków Krowackiego, księża Królówemu jako tęż agenta Spanga co do tego klucza. — Zadano oskarżonej także ostentacyjne pytanie: dla czego nie wyjechała z kluczem majątku księża Teobaldowi ze szafy, w której znajdowała tylko 80,000 zł., a resztę w sumie około 40,000 zł., to jest tyle, ile głoszone, że ks. Teobaldowi posiada, pozostawiła? Oskarżona odpowiedziała, że o tem, co głoszone nie wiedziała; zabrała w przechowanie to, co widziała — do skrytki nie zgładzała. Trybunał po krótkiej przerwie uchwalił nie wyznawać ponownie świadków na stwierdzenie identyczności klucza. Przychylił się zaś do wniosku dr. Dubla o uwolnienie Aleksandra Strzeleckiego z więzienia, a to, że oskarżony 10,000 zł. Aleksander Strzelecki odczytał, że nie chce korzystać z uchwaly. Dziśże już do 5 miesięcy więzienia z matką, choć na tym wytrwał do końca sprawy w więzieniu, (Wielkie poruszenie).

Na tem postępowanie dowodowe ukończono.

Kronika miejscowa, prowincjonalna i zagraniczna.

Poznań, piątek 8 lutego.

Doniesienia urzędowe. Król nadał kr. bawarskim radcy ministerjalnemu Z. e n e t i e m a król. order korony drugiego klasy.

Opuszczony wczoraj ustęp mowy ks. msgr. Stableskiego brzmi, jak następuje:

Ś. p. Teofil Magdziński urodził się 1818 roku w Szamotulach ze zamocznych, w mieście i okolicy powszechnie poważanych roduziów. Szkoły ukoi-czył w gimnazjum Maryi Magdaleny w Poznaniu, a na uniwersytecie berlińskim słuchoł prawa. Miłych form, pięknej powierzchowności, serdeczny towarzyszył się przedko lubieżnym kolegom. Konspiracyja roku 1846 wyrwała go z krzery prawniczej. Magdziński lu-dził się z wielką częścią synów tej epoki nadziejami obci pomocy i mniemał, że nie pracą wolną nad ludem, nie utwierdzeniem bytu narodowego, ale pohniczeniem gwałtownem i poruszeniem ludu dochodzi do celu. Z więzienia u-wszedł do Francji, gdzie zawiązał stó-sunki z najwybitniejszymi członkami emigracyi i zachował w w późne lata.

Rok 1848 zastał go w Paryżu. Sam mi opowiadał, jak w czasie re-wolucyi fala ludu wniosła go do pa-lacu królewskiego, jak tam patrzył własnemu oczyma na gruchotanie tronu Ludwika Filipa. Łagodność wrodzona sercu zachowała go jednakże od skraj-nych prądów i zaciekłości stronnicy. Gdy nadzieje swoje z Rosyą poruszył serca emigracyi, postanowiła jej część podążyć do Prus pociągiem przez Niemcy. Jak wielkie zaufanie zdołał sobie żyć w oczasz zjeżdżać Magdziński, najlep-szym dowodem, że chociaż nie wojsko-woje, obrano przewodnikiem legionu.

* Na osiasty tysiąc, i Bratniej ofiary. Pan M. z P. zamiast telegramu na słub p. Wodzieckiego w Krakowie 50 fen. — Na kaplicę w Kołocinie. Ks. kanonik Andrzejewicz z Gniezna 10,30 marek.

W wydzie historyczno-literackim To-warzystwa Przyjaciół Nauk na posiedzeniu w poniedziałek 13 b. m. o 9 godzinie wieczór odbyło się na osobie X. Teobaldowi i u korzystanie ze zrabowanych przez tę osobę pieniędzy. Wobec wyników dotychczasowej rozprawy, odstępuje od oskarżenia o do usiłowania mordowania, a utrzymuje w całej mocy oskarżenie o do korzystania ze zrabowanych księdn pieniędzy. Proszę oskarżonego odstąpić przed p. Janem Strzeleckim w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. Co do p. Strzeleckiego utrzymuje oskarżenie w całej pełni. Ze względu na stylizację akta oskarżenia, pragnąc usunąć wszelką wątpliwość trybunał i p. przysięgłych, jakobym w akcie tym nie podniósł oskarżenia o do kradzieży pieniędzy, ponawiam obecnie oskarżenie przed p. Marysi Strzeleckiej w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. — Prokurator oświadczył, że na to się zgadza. — Zasadę Postępowanie dowodowe zbliża się do końca. — Pragnę odczytać do tego momentu zeznania z całą świadomością, że w interesie oskarżonych i wymiaru sprawiedliwości proszę więc o wyrażenie kilku sprzeczeń, jakie w zeznaniach p. Strzeleckiego znalazłem. Są bowiem niektóre ciemne szczegóły dotyczących, niewyjaśnione należycie. (Zwracając się do p. Strzeleckiego): Jak mam tedy tłómaczyć sprzeczenia w zeznaniach pani, dotyczących sprawy z kluczem? — Oskarżona podniosła, że tak ona, jak i księża Teobaldowi powzięli, ażeby klucza kluczy na stole trybunału był tym samym, który oskarżona księża Królówemu oddała. Oskarżona przypuszcza, że ażeby spęt mógł posłużyć się innym kluczem, celem otwarcia szafy. Odpowiedź ta wywołała powszechną sensację, a prokurator żądał nawet ponownego przesłuchania świadków Krowackiego, księża Królówemu jako tęż agenta Spanga co do tego klucza. — Zadano oskarżonej także ostentacyjne pytanie: dla czego nie wyjechała z kluczem majątku księża Teobaldowi ze szafy, w której znajdowała tylko 80,000 zł., a resztę w sumie około 40,000 zł., to jest tyle, ile głoszone, że ks. Teobaldowi posiada, pozostawiła? Oskarżona odpowiedziała, że o tem, co głoszone nie wiedziała; zabrała w przechowanie to, co widziała — do skrytki nie zgładzała. Trybunał po krótkiej przerwie uchwalił nie wyznawać ponownie świadków na stwierdzenie identyczności klucza. Przychylił się zaś do wniosku dr. Dubla o uwolnienie Aleksandra Strzeleckiego z więzienia, a to, że oskarżony 10,000 zł. Aleksander Strzelecki odczytał, że nie chce korzystać z uchwaly. Dziśże już do 5 miesięcy więzienia z matką, choć na tym wytrwał do końca sprawy w więzieniu, (Wielkie poruszenie).

Na tem postępowanie dowodowe ukończono.

Wydzie historyczno-literackim To-warzystwa Przyjaciół Nauk na posiedzeniu w poniedziałek 13 b. m. o 9 godzinie wieczór

odbyło się na osobie X. Teobaldowi i u korzystanie ze zrabowanych przez tę osobę pieniędzy. Wobec wyników dotychczasowej rozprawy, odstępuje od oskarżenia o do usiłowania mordowania, a utrzymuje w całej mocy oskarżenie o do korzystania ze zrabowanych księdn pieniędzy. Proszę oskarżonego odstąpić przed p. Janem Strzeleckim w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. Co do p. Strzeleckiego utrzymuje oskarżenie w całej pełni. Ze względu na stylizację akta oskarżenia, pragnąc usunąć wszelką wątpliwość trybunał i p. przysięgłych, jakobym w akcie tym nie podniósł oskarżenia o do kradzieży pieniędzy, ponawiam obecnie oskarżenie przed p. Marysi Strzeleckiej w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. — Prokurator oświadczył, że na to się zgadza. — Zasadę Postępowanie dowodowe zbliża się do końca. — Pragnę odczytać do tego momentu zeznania z całą świadomością, że w interesie oskarżonych i wymiaru sprawiedliwości proszę więc o wyrażenie kilku sprzeczeń, jakie w zeznaniach p. Strzeleckiego znalazłem. Są bowiem niektóre ciemne szczegóły dotyczących, niewyjaśnione należycie. (Zwracając się do p. Strzeleckiego): Jak mam tedy tłómaczyć sprzeczenia w zeznaniach pani, dotyczących sprawy z kluczem? — Oskarżona podniosła, że tak ona, jak i księża Teobaldowi powzięli, ażeby klucza kluczy na stole trybunału był tym samym, który oskarżona księża Królówemu oddała. Oskarżona przypuszcza, że ażeby spęt mógł posłużyć się innym kluczem, celem otwarcia szafy. Odpowiedź ta wywołała powszechną sensację, a prokurator żądał nawet ponownego przesłuchania świadków Krowackiego, księża Królówemu jako tęż agenta Spanga co do tego klucza. — Zadano oskarżonej także ostentacyjne pytanie: dla czego nie wyjechała z kluczem majątku księża Teobaldowi ze szafy, w której znajdowała tylko 80,000 zł., a resztę w sumie około 40,000 zł., to jest tyle, ile głoszone, że ks. Teobaldowi posiada, pozostawiła? Oskarżona odpowiedziała, że o tem, co głoszone nie wiedziała; zabrała w przechowanie to, co widziała — do skrytki nie zgładzała. Trybunał po krótkiej przerwie uchwalił nie wyznawać ponownie świadków na stwierdzenie identyczności klucza. Przychylił się zaś do wniosku dr. Dubla o uwolnienie Aleksandra Strzeleckiego z więzienia, a to, że oskarżony 10,000 zł. Aleksander Strzelecki odczytał, że nie chce korzystać z uchwaly. Dziśże już do 5 miesięcy więzienia z matką, choć na tym wytrwał do końca sprawy w więzieniu, (Wielkie poruszenie).

Na tem postępowanie dowodowe ukończono.

U nas przybrała woda od wczoraj rana do 10 cm. t. j. z 2,13 m. do 2,24 m.

Wczoraj w P. wzięto w Teobaldowi i u korzystanie ze zrabowanych przez tę osobę pieniędzy. Wobec wyników dotychczasowej rozprawy, odstępuje od oskarżenia o do usiłowania mordowania, a utrzymuje w całej mocy oskarżenie o do korzystania ze zrabowanych księdn pieniędzy. Proszę oskarżonego odstąpić przed p. Janem Strzeleckim w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. Co do p. Strzeleckiego utrzymuje oskarżenie w całej pełni. Ze względu na stylizację akta oskarżenia, pragnąc usunąć wszelką wątpliwość trybunał i p. przysięgłych, jakobym w akcie tym nie podniósł oskarżenia o do kradzieży pieniędzy, ponawiam obecnie oskarżenie przed p. Marysi Strzeleckiej w tym dniu, w którym nastąpi wyrok. — Prokurator oświadczył, że na to się zgadza. — Zasadę Postępowanie dowodowe zbliża się do końca. — Pragnę odczytać do tego momentu zeznania z całą świadomością, że w interesie oskarżonych i wymiaru sprawiedliwości proszę więc o wyrażenie kilku sprzeczeń, jakie w zeznaniach p. Strzeleckiego znalazłem. Są bowiem niektóre ciemne szczegóły dotyczących, niewyjaśnione należycie. (Zwracając się do p. Strzeleckiego): Jak mam tedy tłómaczyć sprzeczenia w zeznaniach pani, dotyczących sprawy z kluczem? — Oskarżona podniosła, że tak ona, jak i księża Teobaldowi powzięli, ażeby klucza kluczy na stole trybunału był tym samym, który oskarżona księża Królówemu oddała. Oskarżona przypuszcza, że ażeby spęt mógł posłużyć się innym kluczem, celem otwarcia szafy. Odpowiedź ta wywołała powszechną sensację, a prokurator żądał nawet ponownego przesłuchania świadków Krowackiego, księża Królówemu jako tęż agenta Spanga co do tego klucza. — Zadano oskarżonej także ostentacyjne pytanie: dla czego nie wyjechała z kluczem majątku księża Teobaldowi ze szafy, w której znajdowała tylko 80,000 zł., a resztę w sumie około 40,000 zł., to jest tyle, ile głoszone, że ks. Teobaldowi posiada, pozostawiła? Oskarżona odpowiedziała, że o tem, co głoszone nie wiedziała; zabrała w przechowanie to, co widziała — do skrytki nie zgładzała. Trybunał po krótkiej przerwie uchwalił nie wyznawać ponownie świadków na stwierdzenie identyczności klucza. Przychylił się zaś do wniosku dr. Dubla o uwolnienie Aleksandra Strzeleckiego z więzienia, a to, że oskarżony 10,000 zł. Aleksander Strzelecki odczytał, że nie chce korzystać z uchwaly. Dziśże już do 5 miesięcy więzienia z matką, choć na tym wytrwał do końca sprawy w więzieniu, (Wielkie poruszenie).

W niedzielę komedia Sardon „Pocziwi wieśniacy“.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

Wczoraj w Krakowie odbył się grochowy wieczer.

zaczony przy die Dicoesse Breslau i Prawo-dopodobnie Jeszcze jakieś cząstka chwieństwa-ta. Długości mała trochę podłoga! A może ma być zupełnie niepodobna, dziecięco-moda kultury germańskiej!?

* Miłostaw. Bazar tutejszy nabył p. Je-ziorowski za cenę 51,000 marek.

* Żnia. W mieście naszym, które teraz na kolę, landurę itd. i bardzo się podobasz, ażeby, potrzeba, aby kupiec Polak zdołał handł lokowcy. Za dobre powodzenie mo-dy, jeśli tylko zrealizuje się i przez pro-dukcyjną będzie, jest to dwóch żydów, utrzymujących handł lokowcy; którzy znakomic roba interesu, a Polacy choć nie chcą od nich kupować muszą.

* Obawa przed nową powodzią. Z Miedzochoda piszą pod dnem 5 b. m.: „Nowe zbieżenie lodów zagraża pomiędzy Sierakowa a Miedzochodem. Wszystkie mały lody, które się oderwały od mostu w Sierakowie, spływały się jak ruro przesyłając pod Nowym Zatemem i przysiadając z tyłkiem odpyły-wi napływającej wody, tak iż powzięły zapa-tych lodami miejsca rzeka piorannem wstąpi-tu i występuje z łożyska. Przejazd pomiędzy Starym a Nowym Zatemem już zatanowiany, a za kilka godzin spodziewane zalanie mostu przezwie komunikacyi pomiędzy Nowym Za-tatem, Chorzepowem, Kobylarnią i Sierako-wem. Wskazywałybyśmy więc znowbądź na Kukuwka“.

* Najmłodsi król europejski. Alfons XIII, władca Hiszpanii, kurowy wrócił lat 13. Mimo tego niemowlęcemu prawie wieku posiada on, tak jak każdy inny monarcha, sześć-dwa wojskowy i cywilny; pierwszy skład się z generałów i fliciel-adutantów, drugi z gubernantów, trzeci z oficerów, czwarty z pułkowników, piąty z pułkowników, szósty z pułkowników, siódmy z pułkowników, ósmy z pułkowników, dziewiąty z pułkowników, dziesiąty z pułkowników, jedenasty z pułkowników, dwunasty z pułkowników, trzynasty z pułkowników, czternasty z pułkowników, piątnasty z pułkowników, szesnasty z pułkowników, siedemnasty z pułkowników, osiemnasty z pułkowników, dziewiętnasty z pułkowników, dwudziesty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z pułkowników, dwudziesty trzeci z pułkowników, dwudziesty czwarty z pułkowników, dwudziesty piąty z pułkowników, dwudziesty szósty z pułkowników, dwudziesty siódmy z pułkowników, dwudziesty ósmy z pułkowników, dwudziesty dziewiąty z pułkowników, dwudziesty dziesiąty z pułkowników, dwudziesty jedenasty z pułkowników, dwudziesty drugi z puł

